

Til Sundheds- og ældreudvalget

1. november 2016

Patientkommentarer til ansøgning om autorisation af osteopater (bl.a. til svar på spørgsmål nr. 993)

Kære Sundhedsudvalgsmedlemmer

Min baggrund er, at jeg kom til skade for 18 år siden – kunne ikke få hjælp fra læge side, har kunnet lindres hos fysioterapeut og kiropraktor, men har siden 2001 fået hjælp af osteopati og har efterfølgende kunnet konstatere, at var jeg kommet til osteopat i ordentlig tid, havde jeg ikke fået så mange følgeskader eller måske kunne jeg endda have været helbredt. Mit ønske er derfor, at læger skal have viden om og mulighed for at henvise patienter til osteopati, da det er lægerne, vi som patienter først går til.

Jeg går stadig både til osteopat, fysioterapeut og kiropraktor, og osteopaten er uden tvivl den bedst uddannede, og den der har det bredeste overblik over bevægeapparatet og har de fleste teknikker til sin rådighed.

Det er vigtigt for patienter, at osteopater er autoriseret, da man så er sikker på, at man har fået en uddannet osteopat. På internettet har jeg observeret flere, der tilbyder osteopati, hvor de måske kun har været på nogle kurser med osteopatiske teknikker. Jeg har også observeret, at nogle osteopatstuderende åbner osteopatiske klinikker inden de er færdiguddannede, dog gør de tydeligt opmærksom på, at de fortsat er studerende. I facebookgrupper har jeg set eksempler på, at folk har valgt de billigere enten ikke uddannede eller studerende – er de dygtige nok til at hjælpe den enkelte patient er det godt, men læser også, at folk ikke tror osteopati har hjulpet dem, uden de har været til en uddannet osteopat.

Min første osteopat havde gennemgået en 5-årig universitetsuddannelse i Australien. En lignende uddannelse bør oprettes i Danmark. Den belgiske skole tilbød en osteopatuddannelse i Danmark fra 2000. Måske for det skulle være muligt at betale for uddannelsen, krævede man høje forudgående uddannelseskrav "læge, kiropraktor eller fysioterapeut" – så vidt jeg ved, har ingen læger eller kiropraktorer benyttet sig af uddannelsen (selvom visse specialer indenfor lægefaget ville opnå nyttig viden set fra patientside).

Styrelsen for Patientsikkerhed skriver at "behandlingsområdet og behandlingsprincipperne i væsentligt omfang er dækket ind af autorisationsordningerne for hhv. læger, fysioterapeuter og kiropraktorer." Det vil være det samme som at sige, at en sygeplejerske, der uddanner sig til læge ikke behøver en autorisation som læge, da pågældende er dækket ind af sin sygeplejerskeautorisation. En osteopat kunne måske godt varetage et job som fysioterapeut eller kiropraktor, men ikke omvendt.

Når vi som patienter står overfor en arbejdsgiver, kommunen, læger mv. er det af stor betydning, at behandleren er autoriseret. I forhold til sygeforsikringen Danmark afhænger tilskud af, at osteopati bliver autoriseret. I det hele taget er der mange patienter, der ikke opsøger osteopati, da de tror det er alternativ behandling og behandlernes uddannelsesniveau er tvivlsomt.

Mange af de diagnoser, som en del læger forsøger at placere under forskningsdiagnosen "funktionel lidelse" kan helbredes eller lindres af osteopater. Derfor ville det også være i patienters interesse, at læger og osteopater arbejder sammen forskningsmæssigt.

Det ville på sigt også være af samfundsmæssig gevinst, hvis Folketinget bevilgede penge til forsøg af sygemeldte med problemer i bevægeapparatet, hvor udvalgte kommuner kunne bevilge osteopatisk behandling til nyligt sygemeldte, dvs. ikke først når borgeren når til ressourceforløb, der vil det ofte være for sent at helbrede. Hvis jeg havde fået det tilbud af min kommune i 1999, havde jeg i dag formentlig fortsat kunne klare et fuldtidsjob, i stedet for at modtage førtidspension. Tror ikke jeg er et enestående eksempel – tænk på hvor mange ressourcer vores samfund kunne spare ved at flere kunne klare at være længere tid på arbejdsmarkedet. Jeg var tæt på at blive fyret fra mit job allerede i 2000/01, men selvom jeg kom for sent til osteopat, lykkedes det alligevel at bibeholde mig på arbejdsmarkedet til 2009 udelukkende takket være osteopati. Havde min kommune bevilget fleksjob, da jeg søgte, kunne jeg formentlig stadig have været på arbejdsmarkedet.

Jeg er informeret om, at mange kvinder får skader på deres bækken i forbindelse med graviditet og fødsel. Nogle af skaderne observeres først år efter - de bedste behandlere af det er osteopater. Mange andre typer behandlere er år senere ikke opmærksom på, at problemet stammer derfra.

Jeg har også hørt, at gener efter kræftbehandling kan afhjælpes med osteopati.

Endelig synes jeg, at Styrelsen for Patientsikkerhed totalt har ignoreret osteopaters organbehandling - den er ihvertfald ikke dækket af hverken fysioterapeuter eller kiropraktorer, og der har læger stadig noget at lære. Se evt. denne DK4 udsendelse <https://www.youtube.com/watch?v=4V1B56hsldk>

Økonomi: Det er ihvertfald dyrt at gå til osteopat, når man ikke kan nøjes med 5-10 behandlinger. Mit håb er, at hvis der laves en SU berettiget universitetsuddannelse, skal vi som patienter ikke også betale for osteopaters uddannelse samt flere osteopater kunne af konkurrencemæssige årsager nedsætte prisen. Mon ikke også det er ressourcespild, at nogle først tager en fysioterapeutuddannelse og siden en osteopatuddannelse.

Tak til dem, der får læst dette.

Venlig hilsen

Tina S. Hansen